

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 116 (1871)

В. Търново, четвъртък, 26 септември 1963 г.

Цена 2 стотинки

В ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

С още по-голямо внимание към зърнения проблем

Вчерашната сесия на Окръжния народен съвет обсъди един много важен въпрос — въпроса за работата на управителните съвети на ТКЗС и селскостопанските специалисти в окръга по решаването на зърнения проблем. Присъстващите на сесията съветници, председатели на ТКЗС, главни агрономи изслушаха с внимание доклада на заместник-председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет д-р П. Ненов.

Като подчерта изключителното значение на зърнения проблем, който Осмият конгрес на Партията постави като задача номер едно в селското стопанство, докладчикът изтъкна, че ключът за неговото правилно разрешаване е в най-ефективното използване на полните площи. В окръга през тази година трябва да се изградят 112 000 декара нови полни площи, да се подобрият и подготвят за напояване съществувалите, да се повиши производителността при поливането като се използва по-пълно техниката. Под ръководството на Окръжния комитет на Партията бяха разгърнати широка организаторска и политическа работа за сръчно завършване на Хотинската, Ми-

халската и Стражишката напоятелна системи. Въпреки изключително трудните условия, зимните дни станаха ударни за хидромелиоративното строителство. Самоутвържено работиха кооператорите и кооператорките, младежите. Трите големи системи, както и 25-те други обекти, бяха завършени в срок.

Зимните месеци бяха използвани и за комплектуване на поливаческите групи и тяхното обучение. Беше организирана окръжна школа по отглеждането на паревината и по напояването ѝ. В нея и в организирания към кооперативните стопанства школи бяха обучени над 3000 кооператори. Набави се значително количество поливачески инвентар, обемени се опит с члени стопанства в окръга и страната. В резултат на това до края на август в окръга бяха полети 613 611 декара селскостопански култури първи път, 298 581 декара — за втори път и 69 174 декара — за трети път. Значително се повиши и производителността на труда при напояването. В ТКЗС Ресен с умелото използване на поливачески инвентар отдели поливачи достигнаха по 30-35 декара на ден. Успехи в това отношение

имаха и кооператорите от Върбовка, Поликраище и др. Но в някои стопанства бяха повторени минималните слабости с лошата подготовка на площите за напояване и неизползуване напълно на наличната техника и инвентар.

Особени грижи тази година стопанствата положиха за отглеждането на паревината, като основна зърнено-фуражна култура. 295 000 декара паревина бяха поставени на поливни условия. Едновременно с това се осигуриха семена от високодобивни хибриди за поливни и сухи условия. Сортовете „Охайо-С-92“ и „Канзас“ заеха 71 на сто от площите на паревината. Сеитбата се извърши навреме и при високо качество, като се приложило напояване редовно-гнездов и квадратно-гнездовият способ. По време на вегетацията почвата се поддържа чиста от левели, извършиха се и няколко поливки.

Управителните съвети на ТКЗС и селскостопанските специалисти подобриха значително своята работа по производството на повече зърно от пшеницата. Използувайки висококачествен посевен материал от първа и втора класа. Разшириха се площите на високодобивните сортове пшеница — Безостая — 1, № 100-10, Сан Пасторе и други. 68 на сто от посевите бяха подхранени през пролетта. Прибрането на реколтата стана изключително с машини.

Всичко това, както и по-широкото внедряване на науката и члени опит, спомогна тази година зърненото производство значително да се увеличи. Само от паревината се окая над 100 килограма зърно от декара повече в сравнение с минималната година.

Като изтъкна, че за постигането на тези успехи голямо значение има прилагането на комплексната механизация при отглеждането на културите, както и напояването на заплащане на труда и редицата материални стимули, докладчикът се спира и на някои недостатъци, които се отразиха неблагоприятно върху добивите в отделни стопанства. В селата Алеково, Горна Студена, Драгомирово, Козловец, Овча могила добивите от пшеницата са твърде колебливи, с тенденция за намаляване. Основната причина за това е некачествената предсеитбена подготовка, сеитба и грижи за културите.

Релица кооперативни не осигуриха навременно граене и култивирание на площите, определени за паревина, поради което се затрудниха следващите обработки и се допусна заплевеляване на блоковете, както това стана в Михал-

чи, Алеково, Златарица и другаде. Чувствително се отрази върху добивите и недостигът на минерални торове. Не навсякъде обаче бяха използвани всички възможности за компенсиране им с органични торове. Не бяха използвани добре наличните торница и ями за торова течност, не се приложи достатъчно егречното наторяване. Особено пренебрежително отношение към органичните торове има в ТКЗС Страхилово, Драгомирово, Върбовка и др.

Докладчикът направи и някои препоръки относно дълбочината на оранта при сеитбата на паревината, относно междуредовото разстояние и броя на растенията в декара, сортовете пшеница и паревина. Изтъкна голямото значение на дълбочината есенна оран, предсеитбената подготовка и сеитбата, наторяването, подготовката за поливане и другите агротехнически мероприятия.

Сесията изслуша и съ доклад по този въпрос от председателя на постоянната комисия по „Селско стопанство“ при съвета Стефан Бъчваров.

Говорилите на сесията Иван Толоров — съветник от Горна Оряховица, Еню Енев — главен агроном на ТКЗС в с. Джумуля, Стефан Стефанов — научен сътрудник при Комплексната опитна станция в гр. Павликени и Йордан Георгиев — председател на ТКЗС в с. Моравя засегнаха въпросите за сортовете, агротехниката на пшеницата и комплексната механизация.

Секретарят на Окръжния комитет на БКП Иван Диков обърна внимание върху редица въпроси, които са от съществено значение при решаването на зърнения проблем. Той изтъкна, че на много места подготовката на почвата за сеитба се извършва лошокачествено, което говори, че контролът от страна на специалистите е слаб. А сега, по време на сеитбата, мястото на агрономите е на полето. Извършено голямо внимание трябва да се обърне и на подготовката на площите, които се намират под поливка. Изтъкна и необходимостта да се окрупнят зърнените култури, което ще създаде благоприятни условия за въвеждане на комплексна механизация. Спря се подробно на значението на торовете и грешките, които се допускат при тяхното съхраняване и оползотворяване. Зам. председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Петко Кожухаров прочете информация за работата с жалбите, сигналите и предложенията на трудещите се.

Сесията прие съответни решения.

СИЛАЖ НАД ПЛАНА

Паревината вече прегаря. Това са последните дни, през които тя може да се превърне в добра храна на животните през зимата. Стражишките кооператори разбират колко е важно да се използва всеки ден, всеки час и всеки миг. Затова са забранили ръчките механизаторите и главно младежите с командир Марийка Стайкова от групата по силажирането, която работи още от първите

дни край силажкомбайна.

Само за два дни в Стражишките кооперативно стопанство са направили над 600 тона силаж. Работата продължава с най-успешни темпове. Вместо предвидените 8000 тона, стражишките ще направят над 9000 тона силаж. Тези дни ще силажира и върхът последните тонове зелена маса в ямите и траншеите.

Бл. Йорданова

В Сушица са още далече от сеитбата

В ТКЗС с. Сушица всеки ден излизат на работа по 450 — 500 души, включително със специализираните бригади. Това са редовните кооператори, които не се спират през цялото лято и изсесоха на гърба си селскостопанската работа. Досега те добре се справяха със задачите и не допуснаха не навреме и не добре обработени площи. В основни линии извършването на селскостопанските работи вървя добре, но вече се настъпва прибирането на много култури. Работна ръка ома още 2300 декара паревина, 1300 декара джелек, 280 декара картофи. Има да се достига с 2000 тона планът за силажа. Това е немалко за селото и вече се чувства, че недостигът на работна ръка се явява като задържа за освобождаване на площите, определени за зася-

ване на есенни култури. Машините нямат достатъчен фронт за предсеитбена оран. Зачера, например, две машини бяха изпратени на едно ниво и никакво парче от 30 декара в местността „Юртлука“.

— Механизацията ни все още е недостатъчна, — споделя председателят на ТКЗС. — Ето сега да имаме поне един кукурузокомбайн. Не стигат ни и лисковите плугове.

Малко е и транспортът. Голяма част от окръжните кочани паревина стон по блокове. Шофьорите стават сутрин в 3 часа и до късно вечер не пускат воланите, но пак не се смята. Има да се вози цвекло, резачки, зеленчуци и други.

Оценявайки положението със задължението на площите за сеитба партийният комитет и управителният съвет преди няколко дена се събраха и реши-

ха за всеки освободен декара паревина да се даде допълнителна премия по 2 кг паревина зърно. На служителите са върнати поръчения да отработят по десет дни по прибирането на реколтата. На помощ от 2-3 дни са и 120 средношколци, които работят под ръководството на председателя на Общинския народен съвет.

Загряването за по-скорошно прибиране на реколтата в селото има, но все още не се чувства пълна мобилизация. Има хора от „домашността“, които и в тия дни са настрана. Някак повече, отколкото трябва, е и оптимизмът на полетните бригадири, че ще се справят, че няма да изостанат.

— Всичко върви добре, — говори бригадирът Йордан Евдонимов.

Оптимизмът е хубаво нещо.

Ил. МОНОВ

ВСИЧКИ СИЛИ И ТЕХНИКА НА РАБОТА В ПОЛЕТО!

Ей сега Йорданка Носидинова от с. Върбовка ще постави вносния грозд в цялата. Далеч зад пределите на Родина ни той ще прослави нашата селска страна.

Снимка: П. Димитрова

КЪСЧЕ ОТ МЛАДОСТТА

СЪЛЪЦЕТО и тази сутрин бавно изплува иззад чукарите. Топлите му лъчи обляват малкото село Бреговица, изплатило снага по брега на Леджежа.

Селските едигат глави и се радват. Доскоро се страхуваха, че богатата реколта ще остане неприбрана. Мъка свиваше сърцата им. Не е малко земата, а работната ръка намаля. Скоро ще окаят листата. Златистата есен ще падне над узарите, над земата и плодотелите. Ще могат ли да ги приберат? Това безпокойство изчезна, когато пристигнаха студентите от Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ — В. Търново.

Седемдесет човека за двадесет дни ще извършат огромна работа — така си мислеха кооператорите. И не останаха излъгани. Първите резултати са налице. Зеленото на студентката Мария Андреева за втори път взема преходното знаме. Тя набра 4000 кг едри, червени домати за един ден. И двадесетте човека можаха да работят по 2,80 лева на ден. Не остана назад и зеленото на Георги Бижев, което набра 2050 кг сочно кехлибарено грозде.

Вечер гърми радиопредавател с поздравителния концерт за кооператори и първенците между нас. А естрадно-сатиричният състав „Студентски глас“ бичува недостатъците в нашия още не укрепнал колектив. Но той се ражда и изгражда в труда. Някои гледат зачервените от цялните ръце и доволно се усмихват. Те няма да посрамят Института. Няма има по-голямо щастие от това — да дадеш от силите на своята младост за тях — за хората! ..

Румяна ИВАНОВА

студентка по българска филология

Напрежение по железните коловози

ПАВЛИКЕНСКИЯТ КРАЙ отколед се слави с богатите си и шумни гроздобери. Тежките кехлибарени гроздове трепкат предизвикателно в цялните на камионите. Шофьорите бързат да ги откарат на гара Павликени. Гумените колелета вдигат облак бял прах по разтоварниците. После той се наслювя по близките керемиди.

През това време товарно-разтоварните работници от бригадите на Кирил Конов и Йордан Трифонов започват да нареждат червото пълните цялти във вагоните. ..

Усилен дни! Дните на усилените летни превози! Само за последните пет дни двете бригади са успели да натоварят 84 вагона с грозде за износ в Съветския съюз, ГДР, ГФР и Чехословакия.

Редом с товаренето на грозде за износ и вътрешния пазар, се товари и захарно цвекло за Държавни захарни заводи — Г. Оряховица. От 19 до 23 септември включително са натоварени 138 вагона.

НАПРЕГНАТИ ДНИ кипят и в гара Джумуля. Товарно-разтоварната бригада на Радо Дубраджиев само от 19 до 24 септември включително е натоварила 16 вагона с грозде за износ и 27 вагона със захарно цвекло.

В работата особено добре се отличават по законването на мерките, подредеността на цялните и измитаането на вагоните работниците Йордан Стоянов, Христо Кулов и Димитър Кушев.

ГАРА ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ при излизането на плана си за месец септември по натоварването на грозде за износ. По план трябва да се натоварят през месеца 223 вагона, а само до 23 септември техният брой е достигнал 213.

Такива бяха думите на отговорника по изкупуването Петко Колев. И тези думи не са хвалба. Остават малко дни до края на септември. Работниците са дали дума, че ще товарят на ден по 16 вагона с грозде, а със захарно цвекло — от 25 до 30 вагона. И никога не се съмнява в това, защото само

ГРОЗДОБЕР

Гроздобер. Няма ги вече кривоколените кораби и тежки те волски коли. Сега гроздоберите нареждат едрите белите гроздове в цялти.

— Георгиев — провиква се звеноводката Данка — Като срещнеш бай Стояна, кажи му да побърза, че цялти няма, чу ли?

— Чух! А вие онова за шампанското ли ще берете?

— Него, него. Почваме го. Готово е и то.

— От теб искам 500 цялти. Стояне! — нарежда другата звеноводка Невяна.

— От мен дадено, само хората да берат.

— Те берат, ами ти побързай, че Данкини да не ни превалят!

Днес и шестте звена от Върбановата бригада са на гроздобер. Широки са редовете на лозето, пригодно за механизирана обработка, а край не се вижда. Като тънък кафяв коней се губи някъде в далечината и оняната тел. Червистите ръце на жените пълнят цялтите, а мъжете изнасят пълните и носят празни. Всеки бърза и му е весело. А Куна подхваща песен, която затреперва леко и се понася над редовете.

Ето и Точко пристига с камиона.

— Ще товарим ли, бай Стефане? — мъчи се да надвика машиниста си той.

— Давай, давай! — отваря му врат на камиона.

Мъжките ръце бързо напъват камиона и той се отправя към железопътната гара. Натък поемат и други коли, ремарките. Всички бързат. Нали бялото богатство, родено в лозата, трябва да се прибере навреме. Не трябва да се чака да се повалят мъгите на есента. Труд е това. Стопански пари лежат в него.

Ст. ЖЕКОВ

от Обществения редакция на в. „Ворба“ в Джумуля

СЕЙТБАТА ЗАПОЧНА

От няколко дена механизаторите от Козловец, Масларево, Върбовка и Сенимиче започнаха сеитбата на пшеницата, като общо са засилили към 5000 декара. Най-много площи са засети в Козловец — 3500 декара и в Масларево — 700 декара.

В окръга са засети и първите декари с ечемик. 1040 декара ржк за зелено, а във Върбовка, Лисковец, Козловец и П. Сеновец се сее и ржк за зърно.

До вчера са засети към 7000 декара с пшеница, ечемик и ржк.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански работи в проценти към 24 септември 1963 година

ТКЗС	Предсеитба на оран	Силажиране	Опран наплощи
1. Кесарево	81,1	61,6	100
2. Стражица	77,3	80,5	71,2
3. Лисковец	72,2	98,6	71,7
4. Килифарово	67,9	77,5	82,5
5. Върбово	66,8	75	100
6. Ресен	64	72,8	36,4
7. Лисковец	63,3	95	48,6
8. Обединение	63,1	77,6	71,4
9. П. Сеновец	57,1	85,6	42,5
10. Джумуля	54,9	99,5	56,9
11. Долна Липница	54,8	100	48,3
12. Моравя	50	100	100
13. В. Търново	49,5	55	57,2
14. Камен	48	100,8	47,1
15. Златарица	46,4	61	49,5
16. Алеково	46,1	64,8	31,4
17. Вала черква	45,6	98,6	47,8
18. Церовна кория	45	69,2	53,1
19. Каранаси	44,3	84,3	61,4
20. Сушица	41,4	84,2	90
21. Поликраище	40	86,6	54,7
22. Овча могила	40	75	87
23. Ореш	38,4	56	75,4
24. Горна Студена	38,2	70,1	75,5
25. Долна Орях	36,2	79,8	45,9
26. Асеново	36,1	73,3	86,2
27. Върбовица	34	85	62,9
28. Драгомирово	32	72,3	53
29. Павликени	32,7	79,4	53,3
30. Козловец	32,2	98,3	61,9
31. П. Тръмбеш	31,6	66,1	77,5
32. Михалчи	29,4	93,2	55,8
33. Драгомирово	29,1	72	68,6
34. Масларево	28,5	72,8	51,8
35. Стражица	26,5	100	29
36. Самоходене	26,4	74,5	68,8
37. Балван	25,9	76,1	58,5
38. Сушица	24,5	56,8	38,1
39. Елена	20,8	61,2	55,8
40. Константин	10,3	40	87,5
41. Виново	8,1	0	4,6

ДЗС
1. Селски
2. Лисковец
3. Свищов

Всичко за окръга: 57 79 85,7

НАРОДЕН КОНТРОЛ

Брой 2

ПИСМО ОТ ПАВЛИКЕНИ

„Спомнете ли си, мои приятели, какви горещини бяха от 20 до 30 август? Аз, обаче, твърде забързо ги запомних. На какво мислите се дължи това? На жарката, немоносимо голямата жажда, която ме измъчваше. Както му е редно, прилягах до онзи заведение, където бих могъл с нещо да разкася уста. Влизам в заведението за обществено хранене: търся мина, саидер, плодове сок, каквото и да било безалкохолна на-

питка. Питам, а в съзнанието ми вече се върти представата за токущо извадено от лед шише с приятна разкладлива течност. Но уиш... какво голямо нещастие е да бъдеш въздържател и да се озовеш в град, където няма никакви безалкохолни напитки! А истината понекога е така горчива... Влизам в сладкарницата № 3 в гр. Павликени и също дияр някаква безалкохолна пише. Сервизна и неумишлена продавачката ми отваря:

— Другарю, не търсете! Безуселни ще бъдат вашите опити! Вече от десетина дни не сме пладукавали саидер.

Да не ви говоря пък и за това, че в магазините за плодове и зеленчуци липсват компоти, зеленчукови консерви, конфитюри, а в складовете на ОТП — клон Павликени тези стоки стоят потънали в прах вече редица месеци.

Аз прихващам, мили приятели, но искам да ви кажа, ако имате път към Павликени, мимете и се убедете в това, което ви пиша.

Гражданин

ЗАБЕЛЕЖКА: Инспекцията за партийен и държавен контрол не забрави това писъме. Тя специално изпрати човек и се убедил, че гражданите и посетителите на Павликени имат право да копират другарите от ОТП — клон Павликени, докога ще ги принуждават да търсят като най-дефицитна стока безалкохолните напитки, компоти, конфитюри, тестени произведения — главно филе, червен пипер, шоколади от 10 и 11 стотинки, шоколадови бонбони? Крайно време е да се подобри организацията на снабвяването, да се задоволят търсенията на купувачите.

Справедливо наказание за нехайството

След една проверка в керамичния цех „Янтра“

В ИНСПЕКЦИЯТА за партийен и държавен контрол пристигна сигнал за нарушения и слабости, допускани в Керамичния цех № 3 „Янтра“ в с. Янтра-Числяк с към ДИП „Мизия“ — Г. Оряховица. Своевременно бяха изпратени инспектори и съставената комисия на място установи, че отправените към Инспекцията сигнали са напълно оправдани.

Да започнем от следния факт: само на 23 юли 1963 г. от прегаряне на продукцията в ринг № 1 са бракувани 32.700 плътни машини тухли и 9450 марсилски керемиди. Стойността на бракуваните тухли по фабрично-заводски цени възлиза на 603 лева, а на керемидите на 297.67 лева. Или общо в резултат на еднодневно невнимание е допусната загуба от 905.67 лева. Но развалената продукция е тръбвала да бъде изхвърлена, за да не служи като изобличаващ материал. А това наложило да се наемат каручи на „Пренос-превоз“ — агенция с. Крушево и преговорите тухли и керемиди да се извозват извън района на цеха, край блатото. Тази процедура ноства на предприемачите нови 83.16 лева. Неминуемо изниква въпросът: кой е виновен? Основната причина за изгра-

Когато организацията и отчетността е слаба

В БИТКАТА за повече селскостопанска продукция и направено много от вишовградските кооператори. Тях ще ги видят от ранна утрина до късна вечер да работят по кооперативните поля. Това, което зависи от тях, те го дават. При прибирането, обаче, на пшеницата се случи нещо неприятно. Допуснато е да се провали част от пшеницата, стоварена на площадката за подсушаване. За тази случка, станала ще през втората половина на юли, много приказки, много мисли са споделили кооператорите. Всички се възмущават, роптаят, защото това не е станало по тяхна вина, а по вина на ръководството на стопанството, на бригадира на седма бригада Любен Ненков Радев и на шеста бригада Паскал Паскалев. Възмущават се трудолюбивите кооператори, защото ръководството се мъчи да омазоважи и прикрие случката с развалената пшеница.

Тази случка, обаче, не остава неразкрита. Макар и със закъснение, от контролния съвет на стопанството в село Бяла черква. Не е тайна вече и за органите на партийен и държавен контрол, за отдел Финансово-ревизионен при Окръжния народен съвет.

Кои са пропуските в работата? Кой е виновен за това?

Бригадирът чака нареждане

След първите обилни валежи на 15 юли във Вишовград пшеницата на голямата площадката е била силно намокрена и подляна. Проявената небрежност от страна на заместник-бригадир Георги Неделчев Георгиев и липсата на контрол от страна на бригадир за подрав-

няването на камарите за премахване дървета на транспортните средства не се оценяват от тях като голям пропуск в работата. Оправданието на бригадир Любен Ненков Радев е, че никой не му бил наредил. Какво най-ново обяснение на бригадир? Нима той е чакал така и през миналогодичните кампания?

Докато шеста бригада веднага след падналият обилен валеж

Престъпни пътища за прикриване

С цел да се избегне документирането на развалената пшеница, тя се извозва без да се тегли. И това става по нареждане на бригадир и заместник-бригадир от кола № 12—56 с водач Станчо Симеонов, както и с коли на бригадата. Станал достояние на ръководството на стопанството случаят се внася за разглеждане в Управителния съвет, без да е извършен обаче анализ по партидата на бригадата. Определена вина за това имат счетоводителят в с. Вишовград Марин Иванов и Петър Занев — главен счетоводител на стопанството. Те са допуснали партидата на пшеницата на седма бригада да се приключи служебно и то при наличието на развалена пшеница.

Хубавият план, приет от Управителния съвет за прибиране и отчитане на реколтата; не е реализиран от страна на главния счетоводител Петър Занев. Още по-изненадващ е случаят с пускането на констативно-приемателни актове за добития пшеница от комбайн, без да са комплектувани с товарителници. Така пример може да се посочи с констативно-приемателните актове № 3070, 3071, 3072, 3074, 3075, приети неправилно от счетоводителя. И този пропуск в работата се прави след 25 юли.

започва да лопатира и превежда намокрената пшеница, седма бригада не е сторила това. Останена на големи камари пшеницата в продължение на три дни не само, че е покълнила, но се е и снашкала. А това е могло да се избегне. Необходимо е било да се потърси помощта на ръководството на стопанството да изпрати самодвижещата се вейлка „ОВ—20“, която по него време е била свободна.

след като е била изхвърлена развалената пшеница. Очевидно некомплектването с товарителници на всички приемателни актове е финишният опит за прикриване на загубата, допусната изключително по вина на бригадир и заместник-бригадир.

Още едно доказателство за това е, че на гръба на констативно-приемателен акт № 3075 заместник-бригадирът Георги Неделчев Георгиев собственоръчно е написал 312 040 кг. — прибирана пшеница с комбайн, а по счетоводните книги в партидата на седма бригада е записано 301 950 кг. Ако счетоводството беше извършило допълнителна проверка, това различие щеше да се знае, щеше да се констатира добитото количество пшеница от бригадата. Счетоводителят Стефан Захариев в Б. черква не е установил счетоводно, че има незаприходена пшеница, задоволил се е повърхностно с операциона бележка да приключи сметката на бригадата, макар да се знае, че има развалена пшеница, изхвърлена без да се тегли.

При проверката органите на партийен и държавен контрол се натъкнаха на един още по-интересен случай, който потвърждава, че има умисъл за укриване на разваленото количество пшеница. Ето в какво се състои

той. За изхвърлянето на развалената пшеница от каручарите Борис Стрезев, Генчо Съев и Ненко Генчев от зноето на П. Генчева срещу трудолюбите, е писано, че са правили слама на камари, а в действителност това не е така.

Развалената пшеница от седма бригада е 14 500 кг., а от шеста — около 2000. Твърде значителни количества са похабени, а Управителният съвет и неговият председател Рачо Иванов са се отнесли към този въпрос с много лена ръка, като неправилно прилагат разпоредбата на чл. 29 от Примерния устав на ТКЗС с налагането на глоба в размер на 50 лева на виновника. Защо не е санкциониран и заместник-председателят във Вишовград? Нима няма за какво?

Планът не е реализиран по отчитане на пшеницата, а на счетоводителите не е наложено никакво наказание. Защо?

Тези въпроси не е маловажен. Случаят за развалената на 14 500 кг. пшеница от седма бригада заслужава да се отнесе до по-висшестоящите органи, за да потърсят отговорност. И това следва да стори Управлението по селскостопанското производство.

Антон ГУГОВ
Стефан ХИТЕВ
Димитър БУРНЕВ

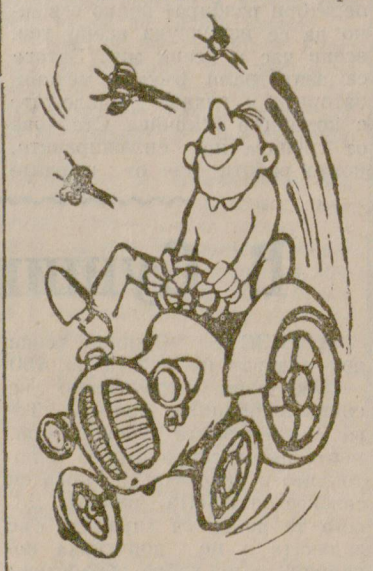
ДРЕБНИ ФАКТИ С ПОСЛЕДСТВИЯ

А КО МИНЕТЕ край алековските лозя, ще видите, че на около 4 декара площ няма никакъв плод. Не мислете, че трудолюбивите кооператори са обрили гроздето до зрънце. Всичко това се дължи на бригадир на първа полевдйна бригада — Атанас Димитров Па-

найотов, по чиято вина това лозе не е пръскано нито веднъж. Интересно какъв отговор ще намери за нехайството си, за безобразното отношение към стопанската работа другарят Па найотов? Ние чакаме този отговор!

В АЛЕКОВСКОТО СТОПАНСТВО в последно време стана много известен и трактористът Ангел Иванов Котулов. Огън човек е той! Когато оряха лозята, като препусна оня ми ти трактор Ангел, та направо през главните, по 10—12 изсече в по няколко ре-

ла. Това направи впечатление на кооператорите, направи впечатление и на комисията за народен контрол. Ангел беше предупреден и всички очакваха, че наистина ще настане обрат в работата му. За това управителният съвет го изпрати да оре овошната градина. И, въпреки че никой не беше му казал да изсече по 5—6 клона от дървечка, да чука и кърше с брадва плътните дървчета, той унищожи 69 дървчета, вместо правката си работа.

На вниманието на санитарните органи

ПРИ НАПРАВЕНИТЕ ПОСЕЩЕНИЯ и проверки наред с другите въпроси, представителите на Инспекцията за партийен и държавен контрол установиха, че с пълната си сериозност трябва да се постави пред санитарните власти въпросът за ползването на магазините в добро хигиенично състояние.

В резултат на това, че не се бракуват редовно отделните зеленчуци и плодове в магазин № 2, 3 и 4 в гр. Свищов е имало натрупани големи количества, които се разлагат и замърсяват магазините. Те представляват благоприятна среда за развитието на ферментационни мушици и други насекоми и доведат до замърсяване на въздуха от протичащата ферментация.

Зеленчуковият магазин № 2 в гр. Свищов е потънал в дебел слой прах, а видът на рафтовете говори, че с месеци наред те не са мити.

В някои от магазините и в самата база на Окръжното търговско предприятие — гр. Свищов част от плодотелите и зеленчуците са нападени от гризачи. Небезопасно е от никого тези вредни животни квартируват и то в помещения, където се съхраняват хранителни стоки. Против тях не се води борба. Вероятно санитарните власти ще се сетят за тяхното съществуване, едва когато трябва да обяснят причините за възникването на някои епидемии.

По налз задачите на Окръжната санепидемстанция и на санитарните органи е изобщо да се предотврати опасността от зарази и епидемии! Крайно време е да обърнете внимание на това, другари!

В ОТГОВОР НА НАШАТА КРИТИКА

По повод публикуваната статия „Планът изпълнен-престоят увеличен“ в страницата за народен контрол № 1 получихме отговор от критикуваното предприятие „Пренос-превоз“ — Г. Оряховица. В него ръководството на „Пренос-превоз“ е съгласно с констатациите за съгласуваност между БДЖ и Базат, Козарево.

Заедно с материала под заглавие „Един поглед върху консервната промишленост“ бяха поместени и снимки в брой 1 на страницата „Народен контрол“, в които бе показано неправилното отношение на ръководството на консервната фабрика в село Дебелец по стопанисването на дървени амбалажи.

След критиката, отправена чрез печата, ръководството е организирано трудово с всички работници и цялостно са подобрени. Подобрена е и хигиената на площадките за суровини, в производствените помещения и в складовете за готова продукция.

Настъпнал е прелом в работата и на ДИП „Домат“, — Джулюница, където по-рано неправилно се окачествяваха изкупените суровини.

Крайно време е Ангел Котулов да заплати нанесените щети на стопанството, а за безсъвестното си отношение към кооперативната собственост да даде обяснение.

КАКТО ВЪВ ВСИЧКИ СТОПАНСТВА, така и в Алековското една от основните грижи е осигуряването на достатъчно фураж за изхранване на животните през зимата. На какво се натъква, обаче, зорното око на комисията за народен контрол в селото?

Без много да оглеждат, без много да обмислят, кооператорите от втора полевдйна бригада стоварят фуража както сварят и където сварят. Какво ги е грижа, че от валежите той ще се налее и ще стане негоден за храна на добитъка!

Може би, този факт трябва

да разтревожи Управителния съвет на ТКЗС, за да обърне внимание на бригадир и на кооператорите от втора бригада. (По материали на комисията за народен контрол в с. Алеково, с председател Ил. Тонков).

За качеството на строителството

„Другари, През май влязох в новопостроения си апартамент на ул. „Мармаришка“ № 9, вх. Б, 4 етаж. Още тогава бяха констатирани някои дефекти и лошоизвършени строителни работи. Въпреки това, обаче, ние приехме да се настаним. Изхождахме главно от това, че нуждата от квартири в града е голяма и аз, влязайки по-рано в собственост си апартамент, по-рано ще освободя за друго нуждещо се семейство другарят до тогава от мен жилище под наем. Истината налага да кажа, обаче, че ни беше обещано незабавно да бъдат отстранени дефектите. И това ни заявиха не други, а инвеститорът Караганев и техническият ръководител на обекта Раев. Вече пет месеца живеем в новото си жилище, но и досега никой не се егн да поправи дефектите, да изпълни обещанието, което ни беше дадено...“

ТАЗИ ЖАЛБА, в която по-нататък се посочват конкретни допуснатите лошокачествени строителни работи, гражданинът Иван Атанасов Иванов изпрати през втората половина на август в Инспекцията за партийен и държавен контрол във Велико Търново. Беше извършена проверка.

Ето и констатациите от проверката: външната част на балкона вратата от столовата силно изметната в горния си край. Дефектът е такъв, че не подлежи на поправка и вратата следва да бъде подменена, вратите от столовата за черната кухня и от антрето за банята и лозята са високо монтирани и се налага поставянето в долната им част на специални летви. Таква са вратите и в някои други апартаменти в жилищния блок; не е завършен мозаичният цокъл на банята и клозета, при дълбоко време в таванските помещения тече вода; лошо монтиран е прозорците на стълбищната площадката между III и IV етаж; в апартамент на Иван Петков фалшивата мивка в банята е с напукан емайл и се люшци; в същия апартамент фалшивата врата от столовата е разсъхната; по-къса е вратата на мазето и се налага поставянето на праг.

Инспекцията за партийен и държавен контрол препраща, че всички констатирани дефекти са допускани от строителната организация и определи срок, в който те да бъдат отстранени.

Действително срокът още не е изтекъл, но и досега не се върши нищо за изправяне на лошокачествените строителни и монтажни работи. А в проверката участваха и инвеститорът Иван Караганев, началник на „Жилищно строителство“, ръководителят на обекта Раев, представител на ОСО „Стройрайон“ — В. Търново, както и др. Хитев от СП „Комунални услуги“.

Това не са дребни неща, колкото и да изглеждат такива. Те говорят за лошо отношение на ръководителите на строителната организация относно качеството на строителството.

В Инспекцията се получиха оплаквания, че жилищните сгради с плоски покриви пропускат вода. Ръководителите на „Стройрайон“ — В. Търново обясняват, че въобще плоските покриви пропускат вода. Справката по този въпрос обаче, показва, че другарите инж. Дончев и Кичев не полагат достатъчно грижи за изпълнението на всички изисквания при отливане на плочите — вибриране, правене на циментовата замазка и т. н.

От строителите тръгват се искат красиви, удобни и качествене жилищни и обществени сгради. Те трябва да им ги осигурят!

ТЕМИ НА ДЕНЯ

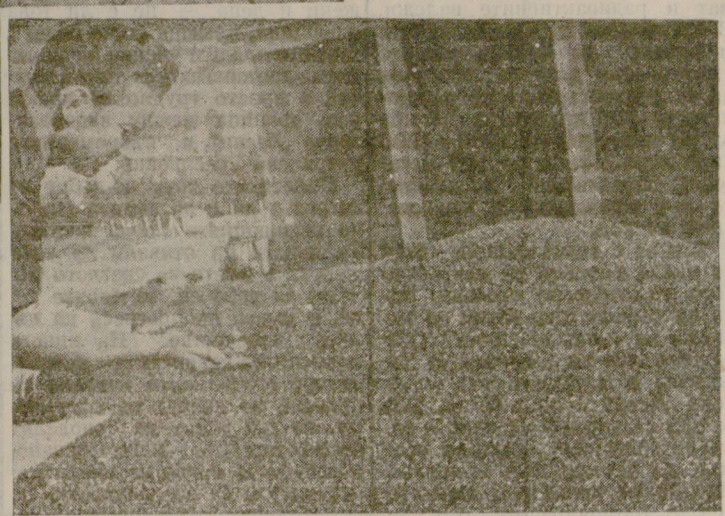
На всенародна акция за буков желъд!

През тази година буювите гори у нас дадоха много добро плодородие. Такава реколта от буюв желъд не е наблюдавана от 17 години насам. Очертава се от един хектар гора да се получи по 200-250 кг буюво семе или общо за окръга от буювите гори, които имат добро семеноразнообразие, да се съберат над 180 000 кг семена. Това е действително голямо природно богатство. Задачата сега е това богатство напълно да се оплодотвори.

Във връзка с това Министерският съвет излезе с нарочно постановление. Според него през настоящата есен следва да се организира всенародна акция за подпомагане естественото възобновяване на зрелите и невъзобновени досега буюви гори и за събиране на максимални количества буюв желъд за износ. В конкретност работата трябва да се провежда главно в две направления. Още отсегата да се разгърне на по-широк фронт започнатото мероприятие в горските стопанства за подпомагане на естественото възобновяване върху площта от 20 000 декара буюви гори, чрез почистване на почвата от мъртвата и живата поривка и с лено разрохкване в тези насаждения, издето има добро семеноразнообразие и посеви на буюви семена в насаждения, в които няма такова семеноразнообразие. Едновременно с това много добре да се организира и работата по събирането и оползотворяването на около 170 000 кг буюви семена за износ и за собствени нужди.

Богатството от полето сега влиза в стопанските дворове. На горната снимка кооператорите от ТКЗС с Асеново разтоварват царевича.

Снимки: Ил. Моно

Есен в Каменското стопанство

Есен е! Пак както по жътва се жътват кооперативните блокове. Есента, този изкусен художник, набразди доскорошния зелен килим на полето със златни багри. Но не омайващата пъстрота радва кооператорите. От другата иде тяхната радост — от натежалите се едро зърно царевични блокове. Затова е и звучната песен на гроздоберачките, присянали се като пчели в лозята. Тая песен се слива с бумтежа на деветнадесетте трактора, забраздили надлъж и шир плодородната гред на земята.

Сутрин пак опустяват селата. Още от ранни зори от тях във върволицата към полето се отправят стотици хора. Посрещат ги неуморните машини и неспокойното дори и през нощта поле. Едни се залавят за гроздобер, други с освобождаване на площите от царевича и захарно цвекло, а трети бързат да приберат зеленчуците, че скоро слатна може да ги унищожи.

Добивите от обработените площи царевича са радващи. От 700 декара кооператорите от с. Лозен получиха по 700 кг царевича среден добив, а от отделни участъци и значително повече. По добив от тази култура не им отстъпват и кооператорите от Нова Върбовка, Горски Сеновец и Панийски Висок добив от захарно цвекло — близо по 4 тона от декара очакват кооператорите от с. Виноград и Камен. Гроздоберът за износ и вътрешния пазар е в разгара си. Само лозарската бригада от с. Лозен е набрала 120 тона грозде. Тези дни започва и беритбата на винените сортове.

Големи грижи имат сега кооператорите и механизаторите за подготовката на есенната сента. Ударението в работата на полевите пада върху освобождаването на площите с късни пролетни култури. Блоковете с обработените култури са изорани предсметно, 14 трактора денонощно орят новоосвободените площи от царевича и захарно цвекло. Въпреки засушаването, което затрудни работата

на механизаторите, за сента са се извършва сента. Големият процент от тази площ са изорани със суперфосфат. Първенци в предсметната оран са механизаторите от с. Виноград — изорали 4100 декари.

За сента са се изорали и семената, да бъдат ремонтни. Тези есен в стопанството ще бъдат засети 27 500 декара с пшеница, предишните сортове „Возстай-1“, „№ 100-10“, „Юбилейна-2“ и 5300 декара с ечемик. Семената са добре почиствени и готови за сента. В готовност са 28 селски и толкова леки и средни трактори, с които ще

се извършва сента. Едновременно с изпълнението на многото задачи в полето, кооператорите от Каменското стопанство нито за ден не забравят и сивалирането. Досега са пригостили 12 100 тона сивалирането на първа и втора култура царевича продължава усилено. Създадена добра организация в прибирането на културите и подготовката за сента ще помогне сента на есенните култури да завърши най-късно до 23 октомври.

Йордан ГЕОРГИЕВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Камен

СЕГА ВСЯКА МИНУТА Е СКЪПА!

РЕНОЛТАТА РАДВА

Измина още едно лято наситено с много труд и борба за по-високи добиви от селскостопанските култури. Накъдето и да се плъзне погледът — все кооператори, които с усърдие прибират плодотворите на своя

труд. В царевичния блок, в цвекловия, в зеленчуковата градина и в лозята — навсякъде глъч весели и радостни са кооператорите от богатата реколта през тази година. Вървиш по полето. От лекия повет листата на узрялата царевича сякаш шушнат. Едро и сочно грозде тежи в лозята. С много любов и грижи се отнасяха към лозята и пето звено от пета бригада и пето звено от четвърта бригада със звеноводи Аврам Колев и Петър Джамбазов от участъка във Върбица. Опитни майстори лозари работят тук и успехите им са налице.

Очаквам висок добив грозде от декара, — със задоволство говори Аврам Колев.

И не без основание. Резултатите, които са получили досега напълно ще оправдаят надеждите на звеноводите. До 12 септември звеноводите, манипулира и предаде за износ над 20 тона екстра качество грозде, а по лозите не личи, че е брано.

С особена грижа работят и групите, които манипулират гроздето за износ. Сръбни саръците на Петър Куков, Кина Русева, Пенка Иванова и други.

Т. Димитров

Памукоберачи

ХЛАДНА И СВЕЖА есен на утрин. Макар че нощта още не беше се вдигнала, ранобудните кооператори на с. Обединение са вече на крак. Чува се припрян говор, тропот на каруци.

Всички бързат навреме да излязат на работа. По-рано се събуди тая сутрин и звеноводът от втора полеводна бригада Илия Ценева. Макар че вечерта той събуди на хората си какво ще се работи, искаше пак да ги прикани по-скоро да тръгнат. Не бива да си преработят кооператорите от втора зеленчукова бригада, които днес ще им помагат.

По-рано се събуди тая сутрин и памуковият блок. Чува се само шумоленето на разтворените бели пълки. Унесени в работата и шегите, кооператорите не видяха кога септемврийското слънце се издигна над главите им. Сладък в обедът след упорит труд.

После пак шегите и работата. От горния край на нивата младата кооператорка запява. Вятърът поема песента и я понася над полето. Тя пълни саръците с бодрост, алава силата за още по-упорит труд.

Така до вечерта, когато на кантара се поставят пълните човали.

— 82 килограма! — казва бригадирът на Минка Димитрова.

— Браво, Минке, браво! — весело поздравяват кооператорите.

Една след друга тежат човалите и останалите жени. Кооператорките Гена Йорданова и Неда Ианатова не останаха по-назад от Минка. И те набраха по 82 кг. Иванка Раискова набра 65 кг, Мара Атанасова — 57. Не се посрамиха и възрастните кооператорки. Съба Атанасова набра 55 кг памук, а Мария Христова и Кина Иванова по 45.

Постепенно гълчавата на жените край кантара утихна. Есенната нощ беше вече се спускала над селото. Из улиците тук-там се чуваше говор на захъснали кооператори, а откъм полето долиташе моторната песен на тракторите, която неуморните механизатори завършват последните декари предсметна оран.

Иван РАШКОВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Обединение

МЕХАНИЗАТОРИТЕ СЕ БАВЯТ

Първостепенна задача на кооператорите от с. Горско Косово е сръчното и без загуби прибиране на плодотворна земя. С юмюцата на два комбайна бе прибрано своевременно изсушеното и почистено слънчогледово семе. Голяма част от пшеницата са прибрали за фураж. Освободиха се площите от себлата, но механизаторите все още, неизвестно по какви причини, отлагат предсметната оран, а времето не чака.

Дните от 16 до 19 септември бяха най-удачните дни за кооператорите. През това време те

прибраха всичката царевича и направиха 150 т. сивали. Кооператорите се радват на висок добив от поливната царевича. Техният труд за прокарване дюкера за вода от главния канал от язовир „Ал. Стамболийски“ донесе първите големи добиви от царевича. Една част от поливните площи дават по 800 кг г декара.

Голямо усърдие влагат кооператорите в гроздобера. Миналогодишният начин на бране на гроздето на етапи ги научи, че той носи повече доходи, защото се дава възможност всичкото грозде да се прибере добре на

СКЪП ГОСТ

— За къде си забързал? — пита един локомотивен машинист колегата си.

— Нима не знаеш? Имаме скъп гост — прославеният съветски машинист Иван Паний.

Такива думи се чуваха сутринта на 14 септември в Локомотивно депо — Г. Оряховица. Очите на всички светеха от радост. Салонът на депо бързо се препълни.

Зад катедрата застана Иван Паний. Сините очи и светлите му коси носеха сякаш дъха на необитаните руски степи, пълни със светлина и осъществение копнеж. С мек глас разказваша той, че за трети път идва в България. Шом стъпел на българска земя, изпитвал чувството, че се намира сред родни братя.

— Във вашето депо идвах за последен път през 1959 година. Какви големи промени са станали оттогава! Много ме радва промяната у хората. Очите им са по-мъдри, знанията по-дълбоки, още повече обичат професията си. А по коловозите сноват устремно дизели и електровози. Въпреки че аз съм на 52 години, вярвам, че животът ми „ще закачи“ и от ерата на победилите комунисти!

След това той разказа подробно как работят съветските машинисти и как преодоляват трудностите. Интересен е фактът, че от 300 000 железничари в Московската дарога — 100 000 са вече обществени ревизори. Всички железничари

се контролират взаимно. Тяхната задача е — контролните органи да се премахнат в най-близо бъдеще. Новост за железничарите от Г. Оряховица бе и това, че локомотивните колони в Съветския съюз имат обединяващо звено — съвет с председател, избран чрез всеобщо гласуване. При допускане на каквито и да било грешки от страна на локомотивните машинисти и електромашинистите, съветът налага най-строги санкции, особено когато те се отнасят до сигурността в движението на влаковете.

Беседата на Иван Паний бе

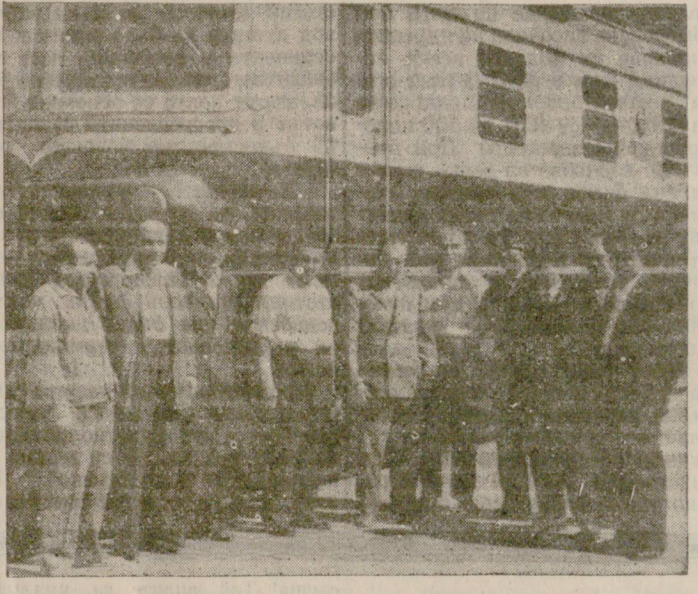
крайно интересна. Тя предизвика много въпроси от страна на присъстващите.

След това всички, които бяха на срещата, начело със скъпия гост и началника на Железопътното управление се отправиха към депо, където разгледаха ремонта на локомотивите и новото електрическо депо.

Вечерта Иван Паний бе на гости в дома на един от най-добрите машинисти — Кънчо Йорданов.

— Хубаво работите, вне българските машинисти, но и хубави жилища имате. Богатее, по социалистически! За българо-съветската дружба да вдигнем тост!

Пенчо КАРАЛИЕВ

ИЗПЪЛНЯВАТ ОБЕЩАНИЯТА СИ

Трудният клетив на ДАП — клон Елена обеща предсметно да изпълни деветмесечния си план.

Много труд и умение вложиха шофьорите. Те най-редовно изпълняваха поставените им задачи. Не бяха малки и усилията на сервисните работници, които навреме и качествено ремонтираха колите. В резултат на трудовата надпревара и добрата организация, производственият план за деветмесечното по основни технико-икономически показатели бе изпълнен с четиринадесет дни предсметно.

Трудният ентусиазъм на колектива не спира дотук. Той продължава да се бори за сръчно изпълнение на стопанските задачи, за изпълнение на обещанията, дадено пред Партията.

К. Василев

Неотдавна посетихме намиращия се край Москва колхоз „Ленин“. Това е обикновено стопанство за средната част на Русия. Всички основни процеси в полевъдството и погълщащите най-много труд процеси в животновъдството са механизирани. Колхозът разполага със седем гъсенични и 13 колесни трактора, 4 комбайна за прибиране на зърнените храни и 3 за фураж, както и с много друга техника. На първ поглед всичко това изглежда напълно достатъчно. Но поради непълното използване на машините през миналите години пролетните полски работи продължаваха по 15-20 дни, работите около прибирането на реколтата — 20-

25 дни, дълбоката есенна оран — още по-продължително време. И това е само поради обстоятелството, че нито една машина не е работила с пълна капацитет.

През тази година положението се измени. Всички гъсенични трактори бяха приведени на двусменна работа още през първите дни от излизането на полето. Естествено проявилостта на един трактор тутакси се увеличи почти два пъти. Ако миналата година през месец май средно на един агрегат се падаха 2,500 дка, през тази година се падат 4900 дка. Всички основни полски работи бяха завършени за 10 дни — два пъти по-бързо от миналата година. Заедно с това се повиши и качеството на обработката на земята.

Въпреки че капризите в този колхоз беше разрез със собствените сили, Норман Ломакин, животновъд, канцеларски работник, абсолютен от съветното училище и други овладяха управлението на трактора. Само през миналата зима броят на трактористите се увеличи с 20 души. Ока за се излизане с страхът, че ще се намали отговорността за опазването на техниката.

В колхоза „Ленин“ работата е била организирана по следния начин:

Към всеки трактор биват прикрепени един опитен тракторист и един новак. Сменната работа е организирана така, че в най-успешните дни тракторът трябва да работи почти без прекъсване по цели денонощи. Обикновено първата смяна продължава от седем часа сутринта до осем часа вечерта, нощната — от 8 ч. вечерта до 7 сутринта. Дава се само един час за технически преглед. При нощните смени за оран се определят най-избраните участъци, определя се дежурство на сменните механизани.

Тази година се правят коренни промени и в организацията на работата при комбайните. Помощник комбайнери стават младите трактористи репчили да овладее втора професия.

Разказахме как е организирана двусменната работа на механизаторите в един крайкосовски колхоз. Но сега остава проблемът за решаване повсеместно. Неотдавна авторът на тези редове посети някои колхоза и совхоза в Новосибир-

ска област. Там са приведени на двусменна работа всички гъсенични трактори, а в редица стопанства — и колесните. Дипломи за трактористи и шофьори са получили животновъди, ветеринарни работници, домакини. През най-успешния период — при прибиране на реколтата — те изоставят за известно време основната си работа и подменят комбайнерите, шофьорите, трактористите.

Сега вече всички разбраха: двусменната работа на машините е още един мощен резерв в борбата за полем на селскостопанското производство.

В. КОРНИЛОВ
от Агенция „Ност“

Беват горски плодове и билки

Четиридесет и три потребителни кооперации във Велико-търновски окръг са организирани около 6000 души, които надирват и берат горски плодове и билки. Набраните билки и плодове се запазват добре на приемателните пунктове. Потребителните кооперации в Бев-

Учащи се! Бъдете за пример!

Нашият град отново се изпълни с много учащи се. Те дойдоха месец след въвеждане на безсигналното движение и в момент, когато се води усилена борба за намаляване и ограничаване на аварияте и нещастните случаи в автотранспорта. Учащите се трябва да бъдат внимателни по улиците в населените места, да служат за пример. За това не се иска много, а само спазване на правилата за уличното движение.

Движението трябва да става изключително само по тротоарите като се подкрепят в дясната им страна. Пресичането на улиците и площадите да се извършва само на определените за целта места — там, където има пътечки за пешеходците.

Преди да слезеш от тротоара, трябва да си убеден в пълната безопасност за пресичане на уличното платно. Това да става така: — отначало, когато се стигне в края на тротоара поглеждаме наляво и, ако няма превозно средство на платното, се преминава до средата му, след това поглеждаме надясно и, след като се уверим, че не идва превозно средство, преминаваме през цялото платно на улицата.

Винаги трябва да се изкачва да преминат превозните средства и тогава пешеходците. Качването в автобусите да става само от задната, а слизането от предната врата. При спрелите на автобусните спирки автобуси преминаването на пешеходците да става само зад него.

На всички учащи се да бъде разяснено, че е забранено да се играе по улиците и мостовите, да се хващат и возят по стъпалата на минаващите превозни средства.

Ученици, не рискувайте живота си! Спазвайте най-строгата правилника за движението по улиците и пътищата! Давайте личен пример на дисциплина при движението!

леитенант Мих. САДИНОВ
служба КАТ гр. В. Търново

Тримесечният план изпълнен

Прекрасният колектив на ТЕЦ към Държавни захарни заводи — Горна Оряховица отчете прензвляжение на тримесечното си трудово обещание десет дни преди срока.

С усилията на целия колектив планът по пласмента на електрическа енергия от шест милиона и 930 кил. киловатчас до 19 септември бе прензвлянен с 23 000 киловатчас.

Трудно е да се определи кой има най-голяма заслуга за тази победа. Всички работиха много добре и всеки допринасяше нещо за голямата успех. С голяма уговорност в работата се отличиха М. Минчев, Я. Константинов, Хр. Пошков, Г. Дочев, П. Колев, Г. Митев, М. Кокалов и други.

Н. Качаков

Във всекидневие в окръга се берат от 12-14 тона горски плодове, голяма част от които се отправят за износ.

Сл. Бозаджиев

Да се учим от съветския опит!

Не беше много отдавна, когато тракторът замени ралото. Но затова толкова по-смайващи са промените. Днес по полетата на съветската страна човек не може да види нито рало, нито пък плуг, телен от коне. Повече от милион, а приведени към 15 конски сили — над два милиона трактора работят по колхозните и совхозните нива. На всеки 1000 дка обработваема земя се пада приблизително един трактор. Увеличи се огромната армия на трактористите — тя наброява повече от два милиона души.

Техниката, с която разполага съветското селско стопанство, крие в себе си огромни възможности. Но те не могат да бъдат използвани до край, ако работите вървят по старому. Нужна е друга организация на труда и преди всичко двусменна работа на механизаторите.

На първ поглед тук няма нищо сложно. Да се премине на две смени и толкова. Обаче това не е така просто. За да се премине навсякъде на две смени, че бъде необходимо да се подготвят стотици хиляди нови механизатори, значителна част от които

же да бъде използвана по тази специалност само няколко дни през голямата.

Поради това в края на миналата година беше взето решение за разгръщане на масова подготовка на допълнителни кадри с оглед постепенно да бъде преведена цялата техника към двусменна работа. Не е изминала още една година, а резултатите са налице. Значителна част от машините вече работи на две смени.

Неотдавна посетихме намиращия се край Москва колхоз „Ленин“. Това е обикновено стопанство за средната част на Русия. Всички основни процеси в полевъдството и погълщащите най-много труд процеси в животновъдството са механизирани. Колхозът разполага със седем гъсенични и 13 колесни трактора, 4 комбайна за прибиране на зърнените храни и 3 за фураж, както и с много друга техника. На първ поглед всичко това изглежда напълно достатъчно. Но поради непълното използване на машините през миналите години пролетните полски работи продължаваха по 15-20 дни, работите около прибирането на реколтата — 20-

ДВУСМЕННАТА ЕЗДА — МОЩЕН РЕЗЕРВ

Не беше много отдавна, когато тракторът замени ралото. Но затова толкова по-смайващи са промените. Днес по полетата на съветската страна човек не може да види нито рало, нито пък плуг, телен от коне. Повече от милион, а приведени към 15 конски сили — над два милиона трактора работят по колхозните и совхозните нива. На всеки 1000 дка обработваема земя се пада приблизително един трактор. Увеличи се огромната армия на трактористите — тя наброява повече от два милиона души.

Техниката, с която разполага съветското селско стопанство, крие в себе си огромни възможности. Но те не могат да бъдат използвани до край, ако работите вървят по старому. Нужна е друга организация на труда и преди всичко двусменна работа на механизаторите.

На първ поглед тук няма нищо сложно. Да се премине на две смени и толкова. Обаче това не е така просто. За да се премине навсякъде на две смени, че бъде необходимо да се подготвят стотици хиляди нови механизатори, значителна част от които

же да бъде използвана по тази специалност само няколко дни през голямата.

Поради това в края на миналата година беше взето решение за разгръщане на масова подготовка на допълнителни кадри с оглед постепенно да бъде преведена цялата техника към двусменна работа. Не е изминала още една година, а резултатите са налице. Значителна част от машините вече работи на две смени.

Неотдавна посетихме намиращия се край Москва колхоз „Ленин“. Това е обикновено стопанство за средната част на Русия. Всички основни процеси в полевъдството и погълщащите най-много труд процеси в животновъдството са механизирани. Колхозът разполага със седем гъсенични и 13 колесни трактора, 4 комбайна за прибиране на зърнените храни и 3 за фураж, както и с много друга техника. На първ поглед всичко това изглежда напълно достатъчно. Но поради непълното използване на машините през миналите години пролетните полски работи продължаваха по 15-20 дни, работите около прибирането на реколтата — 20-

ГЛАВНИЯТ ПРОБЛЕМ НА XX ВЕК

от А. ЕРМОНСКИ, Д. МЕЛНИКОВ, Н. ТАЛЕНСКИ

Ленин, както е известно, водеше решителна борба с тъй наричаните леви комунисти, които през периода на Брестския мир излязоха с възгледи, много напомнящи възгледите на съвременните догматици. В частност, левите комунисти, подобно на някои китайски дейци, в наше време, издигаха „теорията“ за това, че мърт с империализма противоречи на интересите на революционната борба. Нахвърляйки се върху проповедниците на тази теория, Ленин казваше: „Може би, авторите предполагат, че интересите на международната революция забравят какъвто и да е мир с империалистите? ... Неверността на подобни възгледи... бие в очи“.

Именно В. И. Ленин е основоположник на принципа за мирно съвместно съществуване, който блестящо се оправда в течение вече почти на половин век. И характерно е, че на Ленин се е налагало да отстоява този принцип пак в борбата с „левите“ комунисти, говорещи със „свърхреволюционни“ лозунги за недопустимостта на поддържането на мир с империалистите, за недопустимостта на съвместно съществуване, „Социалистическа република, — иронично забелязва Ленин, — сред империалистическите държави не би могло да има, от гледна точка на подобни възгледи. ... да съществува, без да отлети на Луната“.

Програмата на Съветската социалистическа република в областта на външната политика Ленин формулира като мирно съжителство с народите от всички нации. „... Има сега в света, — писва той, — два свята: старият — капиталистическият, който се е забъркал, който никога не ще отстъпи, и растящият нов свят, който е още много слаб, но който ще израсте, тъй като той е непобедим“.

От смъртта на Ленин досега социализмът неизменно израсна. Той значително разшири своите рамки, превърна се в световна система, постигна научно-техническо превъзходство над капитализма, започна да оказва все по-решаващо въздействие на целия ход на световното развитие. Заедно с нарастването на силите на социализма се укрепиха и факторите, обезпечавали мирното съвместно съществуване на двете обществено-икономически системи. „Мирното съвместно съществуване на социалистическите и капиталистическите държави, — се казва в Програмата на КПСС, — е обективна необходимост за развитието на човешкото общество. Войната не може и не трябва да служи като начин за решаване на международните спорове“.

Като най-добро потвърждение на това може да послужи обстоятелството, че именно в условията на мирно съвместно съществуване социализмът удържа най-велики, всемирно исторически победи. Първо, социалистическата система се превърна в световна система през 1948—1949 години, т. е. в периода когато, въпреки волята на ръководителите на световния империализъм, взаимоотношенията между социализма и капитализма се определяха не от войната, а от мирното икономическо съревнование. Второ, именно в обстановката на такова съревнование социалистическата система достигна превес над капиталистическата в най-важната сфера на научно-техническия прогрес. Мирната обстановка в огромна степен способствуваше и за въздействието на социалистическата система върху цялото развитие на човечеството, за придобиването от социализма на решаваща роля в световното развитие.

Най-сетне именно мирното

съвместно съществуване способствувало за усиляване на класовата борба на пролетариата против буржоазията, доколкото създава благоприятна ситуация за разгръщане дейността на комунистическите и работническите партии и за обединяване около пролетариата на всички трудещи се, на всички противници на капиталистическия гнет.

Ако се опитаме накратко да определим изворите, подхранващи нашата увереност във възможността за предотвратяване на войната и в победата на социализма в мирното съревнование с капитализма, то може да кажем, че това е вярата в силата на социализма, в силата на освободителното движение на пролетариата и на угнетените народи, в мощта на всенародно движение в защита на мира и прогреса. Това, разбира се, не е сляпа вяра, а вяра, основана на познанието на законите за общественото развитие и на опита на борбата на пролетариата и неговите съюзници.

Китайските ръководители обвиняват марксистите-ленини в това, че те „не дооценяват“ силата на народите и поради това са готови да отиват на компромиси с империалистите. В действителност обаче именно догматичните не вярват в силите на народа; именно те смятат, че народите не са способни да обуздават империализма, не са способни да удържат над него победата в мирното съревнование с войната. Това неверие, недооценка на мощта на революционното движение и на революционната воля на народите водят към фактически отричане на необходимостта от настойчива и самоотвержена борба за мирно съвместно съществуване, към авантюризмът, към залагане на победа във военни състезания, а не по пътищата на мирното икономическо съревнование между двете системи.

В КАКВО ОБАЧЕ е причината на толкова сериозните отклонения на ККП от международното комунистическо движение по въпроса за войната и мира? С какво се обяснява, подобно, необходимо е на право да се каже, лекомислено отношение към опасността, с които е пълна за човечеството съвременната война? Откъде у китайците „теоретични“, безгрижни считат атомната бомба „не толкова вече страшна“ и не по-малко безгрижно величаеи империализма като „книжен тигър“, — откъде у тях той безпочвен (а в наше време съвсем не безпочвен) нихилизъм? Защо, най-сетне, те така настойчиво и безцеремонно обвиняват много представители на световното комунистическо движение в „... нарочно преувеличение на заплахите от термоядрена война и даже в „страхливост“ пред атомната бомба“?

Изглежда, причините тук са няколко. Обаче главната, според нас, и това съвършено правилно се подчертава в Откритото писмо на ЦК на КПСС, е недооценката на разрушителната сила на съвременните средства за масово унищожение, а вследствие на това и неразбирането на характера и законите на термоядрената война, която, макар и не неизбежна, обаче, е все още възможна.

За това е написано доста много, но все пак считаме за целесъобразно и даже за необходимо отново да напомним за това.

Елементарният анализ на фактите — разрушителността на съвременното ядрено оръжие, необикновената далнобойност на ракетните средства за неговото доставяне до целта, точността на попаденията, натуралните големи запаси от готови ядрени бомби, уреденото им производство и несметните запаси на раз

падащи се материали — всичко това с достатъчна убедителност свидетелства, че световната война, ако само възникне, неизбежно ще се превърне в термоядрена война в нейния абсолютен смисъл. Разрушителната мощ на ядреното оръжие ще бъде използвана в максимална степен. А какво може да означава това на практика? Да се обхвърнем към фактите.

Опитът от прилагането на атомната бомба през август 1945 година показва, че тя е способна да унищожи градове и стотици хиляди хора. Това, както е известно, е реален исторически факт, а не плод на теоретически предположения. От товава разрушителната мощ проверена с експериментални взривове, се е увеличила 2500 пъти („хиросимската“ бомба беше 20 килотона, а вече е запалена — 50 мегатона!; нещо повече, вече е създадена бомба, превъзшава по мощност взрива на „хиросимската“ 5000 пъти (100 мегатонна бомба). И за този гигантски скок бяха нужни всичко не повече от 15 години. Обаче това още не е предел, тъй като, възможностите за по-нататъшното увеличаване на мощта на ядрените бомби са практически неограничени.

Както показват резултатите от опитите и теоретическите изчисления, разрушителната мощ на термоядреното оръжие се характеризира със следните данни: термоядрената ракетна главичка или бомба с мощност 10—20 мегатона създава зона за пълно разрушение с радиус от 15—20 километра, с други думи — на площ от 700—1000 квадратни километра. Термоядрената бомба от 50 мегатона създава аналогична зона, в пределите на която се унищожава всичко живо и се разрушават всички съоръжения на площ от 1500—3000 квадратни километра, а бомба от 100 мегатона — върху територия от 4000—5000 квадратни километра.

По такъв начин, само една крупна съвременна термоядрена бомба е способна да изтрие от лицето на земята големи градове и значителни населени райони, да унищожи милиони хора. Но разрушителната мощ не се изчерпва с действително на възникналата война. Светлинното и топлинното излъчване могат да предизвикат пожари и сериозни обгаряния у хората, намиращи се в радиус до 40 километра от епицентъра при взрив на 10-мегатонна бомба и до 150 километра — при взрив на 100 мегатонна. В този случай площта на пораженията нараства съответно от 5000 до 70 000 квадратни километра. В този район ще бъдат унищожени и оскателени хора и животни, ще бъде изгорена всичката растителност. Една свръхмощна термоядрена бомба е предостатъчна, за да изтрие буквално от лицето на земята (по-точно казано, да изгори) някои държави.

Огромна заплаха представлява термоядреният взрив за зрението. На опасността от безвъзвратно поражение на очите при обикновена височина на ядрените взривове — подполага всеки гладен към взрива (а това става рефлекторно), намиращ се на разстояние от 350 до 500 километра от епицентъра. При взрив дупни взривове на всяка термоядрена бомба или ракетна главичка от мегатонна класа радиусът на безвъзвратно поражение на очите се увеличава при височина на взрива 50 километра до 800 километра, а при височина 100 километра — до 1200 километра.

През 1958 година по време на американските експериментални взривове на голяма височина полонитните зайци са получили обгаряния на очите на разстояние от 550 километра. Ако такъв взрив беше произве-

ден над населената повърхност на Земята, то по-голямата част от хората и живите същества на площ около един милион квадратни километра биха ослепели завинаги. А този взрив, както е известно, се отнасяше към категорията на взривове с минимална мощност.

Огромна опасност представляват и радиоактивните валежи. В зависимост от направлението и силата на вятъра техните смъртоносни дози са способни да се разпространят на разстояние от 500 километра (бомба от 20 мегатона) до 1000—1200 километра (бомба от 100 мегатона), поражаяйки население, което във валежите и неволящите страни.

Такава е поразяващата мощ на някои образци от съвременното термоядрено оръжие. Едва ли всичко това може да напомни на „книжен тигър“! Обаче това още не е всичко. В Хиросима и Нагасаки бяха хвърлени „само“ по една бомба. Обаче при сегашните условия е напълно възможно ядреното оръжие да се приложи масово. Начини за такъв род приложение на термоядреното оръжие, разработени от съвременната теория, предвиждат удари със съвкупна мощност средно от пет до десет хиляди мегатона, а ядреният потенциал на главните „ядрени“ държави се определя днес вече на десетки хиляди мегатонни главички. Що се отнася до запаса на разнададените вещества, то те са натурално напълно достатъчно за пълно поражение на цялата земя на суша.

Според изчисленията на експертите, ядрен удар със съвкупна мощност от 5000 мегатона би довел до гибел само от радиоактивни валежи 85 милиона души, а при удар с мощност 10 000 мегатона — 115—135 милиона души.

Катастрофалният характер на световната термоядрена война се обуславя все пак не само с гигантската разрушителна мощ на съвременното оръжие за масово поражение, но и с ония стратегически форми за негово приложение, които напълно отчетливо се диктуват от теорията. Сега вече достатъчно ясно се определят основните принципи на стратегията на термоядрената война.

Ако през миналите войни главните удари се насочаваха против въоръжените сили в театрите на военните действия, то в условията на термоядрената война главните и най-разрушителните удари ще бъдат насочени срещу основните икономически и политически центрове, а така също срещу стратегически обекти, намиращи се в дълбочината на страната, за да парализират с един удар противника. Ядреното оръжие по своята природа се предназначава за поражение на обширни зони, то ще нанася смъртоносни удари по големи райони и цели държави. При най-внимателни изчисления, в термоядрената война трябва да загинат от осем до десет милиона до един милиард души и да бъде унищожена основната и решаваща част на оная материално-техническа база, върху която се основава развитието и прогресивното развитие на съвременното човешко общество.

Китайските ръководители твърдят, че главната задача се заключава в унищожаването на империализма и поради тази цел може да се пожертвуват десетки милиони души, които неизбежно ще бъдат унищожени в световната термоядрена война.

Преди три години нашето списание писа: „Да не се вижда опасността от ракетноядрената война е вредно, да се вижда и недооценява е престъпно“. Но това, което предлагат китайски-

те „теоретичи“, е просто чудовищно. Тъй като това означава че се превърне ужасяващата по своите последствия термоядрена война едва ли не в оръдие на политиката за постигане на „прекрасно бъдеще“. Съзнателно да се залага на политиката, водеща към унищожаването на стотици милиони трудещи се, на другари по класа, в това число жени и деца, — не е ли това диващина, нямаща нищо общо с човешкото учение на марксизма-ленинизма?! В такъв случай е просто трудно да прекараш граница между задоказаните „бесни“ и съвременните ултралеви кресловоци.

Светските хора по-добре от когото и да е на земята знаят, че революцията иска жертви. Те винаги са отивали на тези жертви в името на светлото бъдеще за себе си, за своите деца, в името на прогреса на цялото човечество. Но никогамарксизма-ленинизма теория, всички ония, които искрено са предани на идеите на комунизма, не ще могат да споделят безотговорните, меко казано, възгледи на някои китайски ръководители за възможността да пожертвуват във войната в името на най-чуждената цел — комунизма стотици милиони хора, да отидат към унищожение на една трета от човечеството.

Не, ние не се смяняме, че световната термоядрена война ще унищожи империализма, който я е породил; но термоядрената война ще убие и всеки трети живущ на земното кълбо. Фактите, обаче, страпната логика на възможната термоядрена война, за съжаление, не ни дават никакви основания да се смяняме в това, че тези „трети“ непременно ще бъдат най-работоспособните, най-опитните производители на материали и духовни ценности: работници, инженери, техници, ученици, организатори на обществен производствен процес. Ще бъде унищожена най-високата по уровен на производителност материално-техническа основа за живот на хората. Термоядреното оръжие ще изтрие от лицето на земята фабрики и заводи, ще разруши средства за съобщения и транспорт, жилища, болници, ще загине цялата научна база на съвременната цивилизация: библиотеки, институти, лаборатории, музеи. Термоядреното оръжие ще изгори голяма част от растителността, нивата, градините, ще унищожи домашни и дивя животни, птици.

Ще бъдат разрушени райони с най-развито производство, следователно, и най-населени. Но и по-малко населените райони на земното кълбо, остростровното население на Тихия океан и подобни райони. Както е известно, тези зони в своето мнозинство се отнасят към слаборазвитите в икономическо отношение.

Пък и тези райони ще пострададат силно от последствията на термоядрената война. Всеки марксист-ленинец разбира, че термоядрената война, разрушавайки общественото производство, ще върне човечеството в много десетилетия (а може, да не ще го приближи към „прекрасно бъдеще“). В това е същността на проблема, тъй като такава е, повтаряме, чудовищната логика на „ядрениа век“, която няма право да игнорира нито един трезвен политик, още повече, нито един истински марксист-ленинец.

(Следва края)

ОИКУЛТУРА СПОРТ

УСПЕХИ НА ДОСОВСКИТЕ СПОРТИСТИ

Стефан Генов — републикански шампион

На състояните се през този месец републикански първенство на ДОСО представителите на нашия окръг извоюваха чели места — сигурен белег на повишено спортно майсторство.

В Сопотол „изненадата“ на Четвъртото републиканско първенство по подвонен спорт бе отборът на ДОСО в с. П. Тръмбеш. Тръмбешките леководолази, водени от общественния треньор Георги Караилев, заеха трето място в страната, като оставиха след себе си такива центрове на подвонния спорт като Русе, Варна, Сопотол.

Отлично се представиха и парашутистите. На групов допелен скок от 1000 метра на състезанията в Коларовград, на пият отбор в състав: Ив. Райчев, Н. Драганов, Е. Елефтеров и Ив. Попов постигна 2171,681 точки и се класира на първо място.

Радостна вест долета и от Русе. На завършилте през миналата седмица състезания по моторно летен багерист от Строителен район в Г. Орханица Стефан Генов обикни гърдите си с най-високото звание — Абсолютен републикански шампион по моторно летен. Това бе заслужен венец на упоритата дългогодишна подготовка на Генов — един от възторжените

СТ. ГЕНОВ

приятели на спорта на смелите в аероклуба на ДОСО в Г. Орханица!

НАЦИОНАЛНО СЪВЕЩАНИЕ

Радиобителското движение има много верни приятели в Г. Орханица. Годишният наред радиоклубът при Градския комитет на ДОСО е едно от челните места в окръга. Успехите, които постигнаха горнооряховци през досовската учебна година, активната работа на десетките активисти от късовълновата и конструкторската секция, масовото обучение по радиодисциплините изведоха клуба сред най-добрите в страната.

За да се запознаят с работата на горнооряховци, преди няколко дни техни гости бяха инспекторите по радиодисциплините от комитетите на ДОСО в

цялата страна. Тук Централният комитет на ДОСО организира среща за обмяна на опит, размяна на методичните указания за новата учебна година на ДОСО. След докладите, изнесени от представителите на ЦК на ДОСО, началникът на клуба в Г. Орханица Димитър Корпичков разказа за организацията на учебния процес, за работата на секциите, радиостанцията и пр.

В непринуден разговор с активисти на клуба, гостите се запознаха с цялостната му дейност.

Ал. Ташев

ВТОРАТА РАБОТНИЧЕСКА СПАРТАКИАДА

Най-масовата проява на физкултурата и спорта у нас се явяват ежегодните спартакиади, в които участвуват и голям орой трудещи се. В тях масовата физкултура става традиция.

Акционният комитет за спартакиадата и физкултурното дружество „Локомотив“ в Горна Орханица поставиха на здравни основи цялостната работа. Набелязватите цели след първия етап на спартакиадата на съвещанието, организирано от Градския комитет на БКП, поприекоха до голяма степен заключителният етап на тази

голяма спортна проява да протече успешно и при добри резултати. В основните видове спорт: плуване и атлетика златният етап на спартакиадата в Г. Орханица завърши. Беше празник на стадион „Д. Дюлгеров“, когато налязоха да се състезават 127-те атлети на 16 колектива. В комплектното класиране крайните резултати показваха, че най-добрите по отношение колективите на ДКК „Панайот Цвикиев“, ТПК „Освобождение“, Локомотивно депо.

Добро впечатление направи най-масовото участие на Пиванския ТПК „Освобождение“. Буди недоумение и тревога неучастието на големия колектив на ДИП „Металургия“.

В плуването на 100 и 400 метра напълно асистаха:

- 1. Държавни захарни заводи — отборно, мъже, жени и комплексно;
- 2. ДКК „Панайот Цвикиев“ — отборно и комплексно;
- 3. Българска народна баня — мъже.

Индивидуално най-добри резултати постигнаха:

- м. с. Любомир Димитров — Държавни захарни заводи на 100 м и републикански юношески първенец Аврам Тосунков на 400 м. Състезанията от втория етап на спартакиадата продължават по борба и футбол.

Б. Минков

РЕЗУЛТАТИ

за класирането към 22 септември на отборите на „А“ окръжна група

1. „Ботев“ (Дебелец)	5 13:2 9
2. ДЗЗ	5 20:10 8
3. „Академик“ П	5 14:6 8
4. „Бот“ (Златарица)	5 10:8 8
5. „Комуна“	5 14:8 6
6. „Левски“ (Странджа)	5 12:8 6
7. „Янтра“	5 10:9 6
8. „Бачо Киро“	5 15:9 5
9. Н. Августинов	5 7:8 4
10. „Етър“ П (Леденица)	5 6:8 4
11. „Пробит“	5 6:4 4
12. „Левски“ (Карансева)	5 7:10 4
13. „Толбухин“	5 7:14 3
14. „Гаранир“	5 6:15 3
15. „Моллов“	5 4:14 2
16. „Д. Генков“	5 7:22 2

РЕЗУЛТАТИ

„Д. Генков“ — „Моллов“ 3:1; „Левски“ (Карансева) — „Толбухин“ 2:1; „Толбухин“ — ДЗЗ 3:2; „Пробит“ — „Ботев“ (Дебелец) 1:1; „Левски“ (Странджа) — „Бачо Киро“ 1:0; „Етър“ П — „Гаранир“ 2:1; „Ботев“ (Златарица) — „Академик“ П 2:1; „Н. Августинов“ — „Комуна“ 2:1.

ТАБЛИЦА

за класирането на отборите в зона „Янтра“ към 23 IX

1. „Раковски“ — Севлиево 4 8:1 7
2. „Ал. Кънчев“ — Трявна 4 17:8 6
3-4. „Ч. знаме“ — Паял 4 11:4 6
3-4. „Локомотив“ — Дряна 4 10:3 6
5. „Велюв“ — Елена 4 10:5 5
6. „Левски“ — П. Тръм 4 4:3 5
7. „ЖП депо“ — Г. Орх. 4 6:8 4
8. „ДМЗ“ — Габрово 4 5:8 4
9. „Владислав“ — Дюла 4 6:11 2
10. „П. Панков“ — Моравя 4 1:9 2
11. „Орловец“ — Габрово 4 6:11 1
12. „Сърп и чул“ — Габр. 4 3:18 1

РЕЗУЛТАТИ

1. Ангел Кънчев — Трявна — Орловец — Габрово 3:1; „Локомотив“ — Дряново — „Владислав“ — Дюла 3:1; „П. Панков“ — Моравя — „ЖП депо“ — Горна Орханица 0:0; „Левски“ — П. Тръмбеш — „Велюв“ — Елена — 1:1; „Черен по ливади“ — Павликени — „ДМЗ“ — Габрово 5:2; „Сърп и чул“ — Габрово — „Раковски“ — Севлиево 0:4.

Там имаше малка изкуствена елха, свещи, бисквити, шоколад, бутылка вино, набор малки играчки и украшения. Лидумс от душа поблагодари на Силайс.

Лидумс се зае да украсява елхата. Нему и в действителност не се искаше никого да вижда в този многомилионен град. Новата година е хубава в родното семейство, сред приятели, когато всяко пожелание звучи от сърце, когато ти се иска щастие за околните.

А тук той можеше да говори със своите близки и приятели само мислено.

Точно в дванадесет през нощта той запали свещите, включи радиоприемника. Говореше Рига.

Лидумс изведнъж се почувства за миг заобиколен от приятели, за миг заобиколен от шумни другари, от ярка празнична светлина.

(Следва)

НИКОЛАЙ АСАНОВ И ЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

99

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

Силайс бавно си отидна, поклади глава и каза едва ли не въздишание.

— Бих искал да имам такива нерви!

— Това е просто да се направи! Поживейте годинка-две в гората, действа по-добре от всякаква лечобина. Вода във вид на дъжд и сняг, роса и блатна тиня, въздух с дим и барутен мирис, вечно празен стомах, и ето вие губите излитоно си тегло, излизашата си съетност, ставате прилични на истински индийци. В действителност, опитайте...

Но, продължавайки да дрънка, Лидумс не губеше време: всичко беше събрано, поставено, в стаята не остана нито книжка, даже флакон от олеолон Лидумс пусна в джоба измърморвайки:

— На улицата ще го изхвърля.

в. н. ВОРБА

Стр. 4 бр. 116, 26. IX. 1963 г.

21 301